

Het Nieuwsblad

18.08.2012

Circulation: 297426

508d52

Page: 24

861

Het Nieuwsblad

De Gentenaar

No. of publications: 2

'De rechters zijn te laf om mij te laten sterven'

Brit Tony Nicklinson (58) in tranen nadat hooggerechtshof zijn verzoek om euthanasie afwijst

Tony Nicklinson, de 58-jarige verlamde Brit die al jaren smeekt om euthanasie, moet geduldig wachten tot hij vanzelf sterft. Dat heeft het hooggerechtshof beslist. Toen hij het slechte nieuws vernam, stortte de man in. Heel Engeland kon zien hoe zijn gezicht vertrok in een hartverscheurende huilkrimp. 'De rechters zijn even laf als de politici', reageerde hij via zijn spraakcomputer.

WILLY DE BUCK

'Mijn leven is saai, ellendig, vernederend, onwaardig en ondraaglijk. Iedereen in dit land kan zelfmoord plegen, maar zelfs dat is me niet gegund.'

Want ook al had ik de pillen, ik kan ze niet eens innemen.' Tony Nicklinson heeft er alles aan gedaan om de rechters ervan te overtuigen dat zijn lijden uitzichtloos is. 'Ik heb totaal geen

vat op de dood die mij te wachten staat. Het enige wat ik kan, is mezelf uithongeren. Of hopen dat ik snel kanker krijg', zei hij via de spraakcomputer die hij met zijn wenkbrauwen bedient.

Het was bijzonder cru wat hij het hooggerechtshof te vertellen had, maar de man is dan ook radeloos. Want euthanasie is in Groot-Brittannië verboden en al wie hem helpt kan vervolgd worden voor moord of doodslag. En dat blijft voorlopig zo: de drie rechters zegden dat ze wel geraakt zijn door zijn tragisch bestaan, maar ze toonden zich niettemin onvermurwbaar. 'Het is niet aan de rechters maar aan de politiek om de wet te veranderen', luidde hun arrest.

Nicklinson had zo'n uitspraak wel verwacht, want hij vecht al jaren tegen de bierkaai. En het was al een onverhoopt succes dat het hooggerechtshof be-

gin dit jaar besliste om zijn vraag zelfs maar in overweging te nemen. 'Ik wil de zekerheid dat mijn dokter niet vervolgd zal worden als hij mij een dodelijke dosis pijnstillers geeft', luidde zijn verzoek. Maar dat durft geen enkele Britse rechter op papier te beloven.

Van tafel geveegd

Los van Nicklinson was nog een tweede slachtoffer van een beroerte – een zekere Martin – naar datzelfde hooggerechtshof gestapt om het recht op euthanasie af te dwingen. De man wil uit het leven stappen in de bekende Dignitaskliniek in Zwit-

serland. Maar omdat zijn echtgenote het niet aankan om hem te helpen, wil hij zich door enkele vrijwilligers laten begeleiden. Ook dat verzoek werd door de rechters van tafel geveegd.

'Rechters zijn net als politici: ze zijn het gelukkigst als ze de echte problemen kunnen ontwijken', reageerde Nicklinson bitter via zijn computer. Hij gaat hoe dan ook in beroep. 'Ook al kost me dat weer een extra jaar van ellende en ergernis om uit te zoeken wie mijn leven bezit: ikzelf of de overheid. Op het parlement reken ik al lang niet meer: dat zit vol met lafaards die de wet nooit zullen veranderen. Maar ik ga door tot iemand naar me luistert.'

Rugbyspeler

Nicklinson is niet terminaal ziek en kan nog twintig jaar leven, maar het contrast tussen zijn hulpeloze en hopeloze bestaan van vandaag en zijn actieve leven van vroeger kan moeilijk groter zijn. De man – gelukkig getrouwd en vader van twee kinderen – woonde in Dubai, reisde de wereld rond voor zijn job als ingenieur bij een bouwfirmen en was een verwoed rugbyspeler en skydiver. Tot hij in 2005 in Athene door een beroerte getroffen werd.

Sindsdien lijdt hij aan het zo-

genaamde *locked-in* syndroom: hij is verlamd van zijn nek tot zijn voeten, maar zijn hersenen werken perfect. 'Mijn leven is één lange marteling. Ik hoor en zie alles rondom mij, maar ik kan nergens

op reageren. Ik voel me de eenzaamste mens ter wereld', zei hij in juni, voor de rechters zich over zijn lot bogen. 'Ik ben totaal afhankelijk van anderen. Een keer per jaar kom ik buiten. Om naar de tandarts te gaan. Voor de rest zie ik weinig mensen. Ik wil dat ook niet: de machteloosheid om met anderen te praten maakt me alleen nog meer van streek.'

” TONY NICKLINSON

Mijn leven is saai, ellendig, vernederend, onwaardig en ondraaglijk. Iedereen in dit land kan zelfmoord plegen, maar zelfs dat is me niet gegund

Euthanasie-expert Wim Distelmans

'Alleen in België kan hij sterven'

'Ik ken de zaak-Tony Nicklinson. Ik vind dit bijzonder tragisch', zegt VUB-professor Wim Distelmans, een van de pioniers van de Belgische euthanasiewetgeving. 'Theoretisch kan hij in vier landen terecht om hem uit zijn ondraaglijke en uitzichtloze lijden te verlossen: in België, Nederland, Luxemburg en Zwitserland. Maar in de praktijk zal hij enkel in ons land worden geholpen.'

'In Nederland en Luxemburg worden in principe geen buitenlanders geholpen. In de Zwitserse Dignitaskliniek doen ze dat wel, maar daar verleent men enkel hulp bij zelfdoding: de patiënt moet zichzelf een dodelijke injectie toedienen. Meneer Nicklinson is daar niet toe in staat.'

'Enkel bij ons zul je artsen vinden die zijn euthanasieverzoek inwilligen. Ik heb dat al meermaals gedaan voor buitenlandse patiënten. Maar dat kost tijd. Je kan dat niet vandaag aanvragen en morgen al uitvoeren. De patiënt moet daarvoor een tijdje in ons land verblijven om een vertrouwensrelatie op te bouwen met de arts. Mensen die daarover vragen hebben, kunnen terecht op onze website ulteam.be.' (wdb)

**Vervlogen tijd: Nicklinson
vóór zijn beroerte met een
van zijn kinderen.** Foto: rep

**Nicklinson met zijn vrouw Jane. 'Mijn
leven is één lange marteling. Ik hoor
en zie alles rondom mij, maar ik kan
nergens op reageren.'** Foto: Getty Images